

תת"ע (עכו) 3960-05-24 - מדינת ישראל נ' ח'אלד סואעד

תת"ע (עכו) 3960-05-24 - מדינת ישראל נ' ח'אלד סואעדשלום עכו

תת"ע (עכו) 3960-05-24

מדינת ישראל

נגד

ח'אלד סואעד

בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לתעבורה בעכו

[23.02.2025]

כבוד השופטת יונת הברפלד-אברהם

החלטה

1. לפניי בקשת המבקש לביטול ועיכוב ביצוע פסק הדין שניתן בהיעדרו ביום 25.12.24, בצירוף בקשה להארכת מועד להישפט.
2. נגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה מיום 5.12.23 של נהיגה ברכב מסוג מרצדס מ.ר. 5881137, ועקיפת רכב אחר כשהדרך לא הייתה פנויה במרחק מספיק כדי לאפשר ביצוע העקיפה בבטחה, ובכך גרם הנאשם לסיכון נסיעתו של רכב אחר, בניגוד לתקנה 47(ד) לתקנות התעבורה.
3. ביום 25.12.24 התקיימה ישיבת הקראה, זאת לאחר ששיבה קודמת נדחתה עקב אי התייצבות הנאשם ובהעדר אישור מסירה למועד זה. הנאשם זומן לדין הקבוע ליום 25.12.24 על ידי מזכירות בית המשפט ולאחר שבית המשפט עיין באישור המסירה הסרוק בתיק, הורשע הנאשם בביצוע העבירה ונגזר דינו.
4. ביום 28.1.25 הוגשה הבקשה דנן, בה טען מבקש כי מעולם לא קיבל לידו העתק כתב אישום וזימון לדין וכי נודע לו לראשונה על הכרעת הדין וגזר הדין רק ביום 26.1.25 עת קיבל העתק מהם באמצעות שליח שמסר לו בביתו בכפר כמאנה. המבקש טען כי כעולה מאישור המסירה שצירף, מענו בכפר כמאנה מאז ומתמיד, מבלי ששינה מקום מגוריו, והמוסר לא מסר לו את ההזמנה לדין ורשם שהנמען לא ידוע. עם זאת, לטענתו, במועד ביצוע המסירה שהה בהר יונה באתר בניה לשם חתימה על הסכם עבודה. המבקש טען כי ביום הדין שהה בחו"ל ואילו ידע על מועד הדין, היה דואג להתייצב או שמי מטעמו יתייצב וכי אינו מזלזל בהחלטות בית המשפט או מפנה גב להליך כה חשוב, ומיד כשנודע לו על התיק, פנה לעורך דין על מנת לקבל את יומו בבית משפט. המבקש מכחיש את ביצוע העבירה הנטענת וכי אם בוצעה אז בוצעה על ידי אדם אחר. כמו כן טען כי יש לו סיכוי הגנה טובים וגבוהים, הוא נעדר עבר תעבורתי כבד וגם אם יורשע, יושת עליו עונש מופחת מזה שהוטל עליו. המבקש סבור כי בביטול גזר הדין לא ייגרם למי מהצדדים כל נזק בעוד שאי ביטולו, יגרום למבקש נזקים בלתי הפיכים וחמורים ואף יגרום לו לעיוות ועל כן מבקש לבטלו ולתת לו את יומו בבית המשפט להוכחת טענותיו בראיות ובעדים.

5. תגובת המשיבה הוגשה ביום 5.2.25 בהתאם להחלטתי, בגדרה טענה כי דין הבקשה להידחות על הסף היות וכי לא צוינה בה כל טענה או נסיבה מיוחדת המצדיקות ביטול גזר הדין ובעניין זה מפנה לרע"פ 9142/01 ולע"פ 4808/08. לטענתה, היה על המבקש להתייבב לדיון לאחר שזומן כדן ומשלא עשה כן אין לו להלין אלא על עצמו. כמו כן טענה המשיבה כי ביום 17.9.24 עודכן אישור מסירה לכתובת המבקש בעמאנה ולאחר גזר הדין ביום 26.12.24 ניתן אישור מסירה לגזר דין בוצע באותה כתובת. המשיבה סבורה כי לא נגרם פגם היורד לשורשו של עניין, כך ומפנה בעניין זה לע"פ 6920/07.
6. ביום 20.2.25 התקיים דיון בבקשה בנוכחות ב"כ הצדדים, במסגרתו הוקרן הסרטון, על בסיסו הוגש כתב האישום.
7. ב"כ המבקש חזר על בקשתו והוסיף וטען כי אישור המסירה בתיק זויף וכי המבקש לא נהג ברכב ולא יודע מי נהג הרכב שכן המבקש שהה באותו מועד בנצרת בעבודה וחתם שם על הסכם בשעת הצהריים.
8. לאחר שבחנתי טענות הצדדים מצאתי כי דין הבקשה להידחות.
9. בהתאם לסעיף 130(ח) לחסד"פ, בית המשפט רשאי, על פי בקשת הנאשם, לבטל את פסק הדין בהתקיים אחד משני התנאים החלופיים: סיבה מוצדקת לאי התייבבותו לדיון או גרימת עיוות דין כתוצאה מהותרת פסק הדין על כנו (ראו לעניין זה רע"פ 9142/01, איטליא נ' מ"י, נז(6) 793; רע"פ 7709/13, סאסי נ' מ"י, ניתן ביום 28.11.2013).
10. לפי תקנה 44 לתקסד"פ משלוח הזמנה באמצעות דואר רשום אף בהעדר אישור מסירה או אישור שאינו ממולא כדן, מקים "חזקת מסירה" ורואים אותו כמי שהגיע למענו תוך 15 יום מיום שנשלח; קרי משהוכיחה המאשימה כי שלחה את ההודעה בדואר רשום כדן, חזקה שההודעה נשלחה כדן כאשר על הנמען מוטל הנטל להוכיח כי לא קיבל את ההודעה מסיבות שאינן תלויות בו. (עפ"ת (ב"ש) 47513-02-17 בולנדי נ' מ"י, [נבו] מיום 21.5.17; עפ"ת (חי') 67571-03-18, אפשטיין נ' מ"י, [נבו] מיום 25.4.18; רע"פ 106/15 עו"ד קריב נ' מ"י, [נבו] מיום 20.1.15); עפ"ת 62391-02-19 סויטי נ' מ"י מיום 16.5.2019 [נבו].
11. עיון באישור המסירה המצורף לכתב האישום, אותו צירף ב"כ המבקש, מעלה כי נשלח זימון לדיון לכתובת שגויה של המבקש ועל כן חזר כלא ידוע. בעקבות כך ניתנה החלטת בית המשפט, לפיה יזומן המבקש פעם נוספת זימון נוסף נשלח למענו על ידי מזכירות בית המשפט. זימון זה נמסר לידי הנמען הרשום, קרי למבקש, ביום 29.9.24, וקבלת דבר הדואר אושר בחתימה. כמו כן עיון באישור המסירה הנוסף המצורף לתגובת המאשימה, לגבי המצאת גזר הדין מלמד כי דבר הדואר הנוסף התקבל באותה הכתובת של המבקש ונמסר לידי ביום 8.1.25 והוא חתם על קבלתו.

12. ב"כ המבקש טען כי חתימתו של המבקש על גבי אישורי המסירה זויפה, טענה אשר הועלתה לראשונה רק במסגרת הדין. כמו כן המבקש לא פנה להגשת תלונה בגין זיוף חתימותיו ואף לא צרף כל דוגמת חתימה המלמדת על זיוף החתימות. לא די בהעלאת טענה כללית וסתמית כי חתימתו זויפה, אלא יש מקום להיכבד ולהיכנס לפרטי טענות הזיוף ולהמציא ראיות לכך, למשל, כאמור, בדמות דוגמאות חתימה. בנסיבות אלה, המבקש לא הפריך את חזקת המסירה ולא עמד בנטל ההוכחה הנדרש בכדי לשכנע כי לא קיבל את הדואר מסיבות שאינן תלויות בו ומשכך, וכל לא הציג ולו ראשית ראייה בדבר זיוף החתימות ולכן לא מצאתי סיבה מוצדקת לאי התייצבותו לדין.
13. ניתן לבטל פסק דין, כפי שצויין לעיל, גם במצב בו לא קיימת סיבה מוצדקת לאי התייצבותו של המבקש ובלבד שהדבר דרוש לשם מניעת עיוות דין (רע"פ 6165/17 סעדא נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (24.4.2018)). ככלל, ביטול פסק דין שניתן בהיעדרו של נאשם בשל החשש לעיוות דינו יעשה לאחר שהצביע על שיקולים כבדי משקל העשויים להביא לשינוי תוצאות פסק דינו (רע"פ 2575/17 גייאר נ' מדינת ישראל [נבו] (6.9.2017); רע"פ 8626/14 מוחמד סמארה נ' מדינת ישראל (10.2.2015); רע"פ 1911/18 עמיד גיש נגד מדינת ישראל [נבו] מיום 27.5.2018).
14. בבקשה לביטול פסק הדין, טען המבקש כי לא נהג ברכב וכי ככל שתוכח העבירה אינו יודע מי נהג ברכב. הרכב שבחזקת המבקש נצפה ותועד בעקיפת רכב אחר וסיכונו אך המבקש לא עמד בנטל הרובץ לפתחו להוכיח למי מסר את החזקה ברכב ולסתור את חזקת הבעלות הקבועה בסעיף 27 לפקודת התעבורה, חזקה עובדתית חיוניות אשר יכול להפריך בנקל (רע"פ 5429/09 רון שובל נ' מדינת ישראל (נבו) (5.7.2009)). המבקש אף לא הוכיח כי עשה כל שלא ידו לאתר את הנהג. משכך, גם אם לא המבקש הוא זה שנהג ברכב, הרי חלה עליו האחריות לביצוע העבירה מכח חזקת הבעלות.
15. בנסיבות אלה, יש לראות את המבקש כמי שנהג ברכב ולא די בטענה בעלמא כי לא נהג ברכב שבבעלותו ובכך אין למעשה סיבה לביטולו של פסק הדין. יודגש כי מעיון בסרטון שהציגה המשיבה בדין עולה באופן חד משמעי כי בוצעה עבירה ברכב וכי אף מספר הרכב מופיע בו בבירור. מדובר בעבירה מסוכנת ומסכנת, כך שגם העונש שנגזר על המבקש הינו סביר, כאשר קיימת חובת פסילת מינימום של 3 חודשים, הפסילה שהוטלה על הנאשם בפועל.
16. לאור האמור לעיל, הבקשה נדחית. מודעת זכות ערעור.
- ניתנה היום, כ"ה שבט תשפ"ה, 23 פברואר 2025, בהעדר הצדדים.